

ת"פ 37734/02/21 - מדינת ישראל נגד עופר טרבלסי

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 37734-02-21 מדינת ישראל נ' טרבלסי

בפני
בעניין: כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד יוסי עטון

המאשימה

נגד

עופר טרבלסי על ידי ב"כ עו"ד גלעד חיון
וחיים אומאסי

הנאשם

גזר דין

1. ביום 21.11.21 הרשעתי את הנאשם על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיה עסק כקבלן כח אדם ללא רישיון - עבירה לפי סעיפים 2(א), 10א ו-20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו - 1996.
2. על פי כתב האישום, הנאשם הוא בעלים של עוסק מורשה הידוע בשם "עופר טרבלסי פרפקט ניקיון" ובביקורת שנערכה על ידי משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים נמצא כי מינואר 2019 ועד נובמבר 2019 פעל הנאשם כקבלן שירותי ניקיון בכך שסיפק עובדים לעבודות ניקיון למספר רב של מזמיני שירות, ובהם עסקים רבים באזור אשדוד והסביבה, מבלי שבמועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה בידיו רישיון לעסוק כקבלן שירותי ניקיון, הנדרש בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם. מכתב האישום עלה שבמהלך הביקורת הנאשם סיפק שירותי ניקיון ל-28 מזמיני שירות המפורטים בנספח א' לכתב האישום וזאת באמצעות 61 עובדים.
3. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם קנס שלא יפחת מסך של 439,200 ₪ המגלם 50% מהקנס המקסימלי המוכפל ב-61 עובדים. המאשימה ביקשה להחמיר עם הנאשם מאחר שסיפק 61 עובדים ל-28 מזמינות שירות על פני תקופה של 11 חודשים. המאשימה ביקשה לראות בעסקת כל עובד כעבירה בפני עצמה. המאשימה הפנתה לפסיקה בה נקבע שמתחם הענישה הוא בין 30%-ל-60% מהקנס המקסימלי לכל עבירה והפנתה לרעיון הגלום בתנאים למתן רישיון לקבלן כח אדם כדי להגן על העובדים. כמו כן ביקשה המאשימה לחייב את הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך שלוש שנים אחרת יחויב בקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

4. הנאשם ביקש להקל בעונשו מהסיבה שקיבל את רישיון כקבלן כוח אדם יום לאחר החקירה שבוצעה בתיק זה, תקופת העסקת העובדים במצטבר הייתה קצרה יחסית והצטברות שעות העבודה של כל העובדים יחד הגיע לכדי מספר ימי עבודה נמוכים. מדובר בעובדים לא קבועים שאף חלקם לא עבדו בעבודות ניקיון אלא בשליחויות ובעבודה במחסן. כמו כן טען הנאשם שיש להקל בעונשו אחר ובחר שלא לקיים הליך הוכחות, לא קיפח את עובדיו בתנאים ובזכויות הסוציאליות והראיה לכך שקיבל בסופו של דבר את הרישיון לעסוק כקבלן. הנאשם טען שמדובר בנסיבות של טעות והיסוד הנפשי של כוונה אינו מתקיים בעניינו ולא נגרם נזק מביצוע העבירה. הנאשם ביקש לראות בכל המעשים המיוחדים לו כיחידת עבירה אחת בלבד.

5. תיקון 113 לחוק העונשין מגדיר מהם השלבים שיש לבחון בטרם גזירת הדין. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה כך שעל העונש להיגזר ממידת אשמתו של הנאשם וחומרת מעשיו. בית הדין הארצי לעבודה התייחס במספר רב של פסקי דין לתכליתו של חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם ודרישת הרישיון הקבועה בו בשל עיסוק בקבלנות כוח אדם, כאשר תכלית החוק היא להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי קבלני כוח אדם ולמנוע את ניצולו ולשם כך קבע החוק משטר שהוא מחייב כשלצדו סנקציות פליליות על הפרת החוק.

6. לנאשם לא היה רישיון כנדרש בסעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, אולם כאמור קיבל את הרישיון יום למחרת החקירה שהתבצעה בתיק זה. על פי הפסיקה העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הוא בטווח של 30% עד 60% מגובה הקנס המרבי, אין צורך לחזור על הפסיקה שפורטה בצורה רחבה בטיעונים לעונש מטעם המאשימה.

7. המאשימה ביקש לראות בהרשעת הנאשם כמי שביצע 61 יחידות עבירה על חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם. מדובר ב- 61 עובדים שהועסקו אצל 28 מזמיני שירות. מדובר בתקופת עבירה מאוגוסט עד נובמבר 2019, דהיינו 4 חודשים בלבד אף על פי שבכתב האישום נכתב שמדובר בביקורת שנערכה ונמצא שמחודש ינואר 2019 ועד נובמבר 2019 הנאשם סיפק שירותי ניקיון ל-28 מזמיני השירות. כאמור מדובר ב-ארבעה חודשים ובכמות לא מבוטלת של עובדים אולם אצל חלק ניכר ממזמיני השירות מדובר באספקת עובדים לחודש אחד בלבד (כאמור בנספח א' לכתב האישום). כך שיש קשר ענייני הדוק וסמיכות זמנים בין העסקתם. אני רואה בכל העבירות כאירוע אחד ויש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין העבירה בה הורשע הנאשם ולתת את הדעת במסגרת הענישה לכך שמדובר ב-רבעה חודשים בלבד.

8. הסניגור טען שיש להביא בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, מדובר בעבירה שנעברה לפני למעלה משנתיים וכן ביקש שנתייחס לנסיבות החיצוניות הנוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולמצבו הכלכלי הקשה של הנאשם שהוא נעדר עבר פלילי אך נטל הלוואות של מאות אלפי שקלים ומצב חשבונות עומד על חובה של עשרות אלפי שקלים על פי המסמכים שהציג. הנאשם אינו יכול לעמוד בגובה הקנס הגבוה כפי שמבקשת המאשימה, והמשמעות של הטלת קנס כזה הוא ריסוק פרנסתו שלו

ושל משפחתו ואף של עובדים אשר הוא מעסיק במסגרת עיסוקו.

9. על מנת לקבוע את העונש יש לבחון את הנסיבות החיצוניות לביצוע העבירה ומצאתי לתת להן משקל. הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו וחסך זמן שיפוטי. הנאשם הסביר שלא היה מודע לצורך ברישיון כוח אדם אך לא נגרם נזק לעובדים שהועסקו אצלו והוא קיבל את הרישיון מיד עם תום החקירה מה שמלמד שהוא עומד בכל התנאים ולא פגע בזכויות העובדים. בדיון ביום 21.11.21 אמר לפרוטוקול בשורה 9 עד 10: **"העובדים לא קופחו. אחרי החקירה כבר למחרת אמרו לי לבוא לקחת את הרישיון. אם משהו לא היה תקין לא היו נותנים לי רישיון"**. כאמור הנאשם פועל כקבלן עם רישיון ומעסיק עובדים.

10. בנסיבות אלה, אני סבור שיש לקבוע רמת ענישה ברף הנמוך. אני גוזר על הנאשם קנס בשיעור של 45% מהקנס המרבי במכפלה של 4. לקחתי בחשבון שמדובר בארבעה חודשי עבירה בסך הכל, והעבירות נעברו לפני למעלה משנתיים. הנאשם ריפא את הפגם בכך שכיום הוא בעל רישיון. אני ער לכך שמדובר בקנס נמוך אולם במכלול השיקולים ובכלל זה ההודאה בהזדמנות הראשונה, פרק הזמן הקצר של העסקת העובדים, לנאשם אין עבר פלילי, זכויות העובדים לא נפגעו והעובדה שקיבל את הרישיון מצדיקים לסטות לקולה מרמת הענישה הרגילה ועל כן אני גוזר על הנאשם קנס בשיעור של 25,920 ₪ בלבד.

לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אאפשר לנאשם לשלם את הקנס ב-40 תשלומים של 648 ₪ כל אחד. על הנאשם לשלם את התשלום הראשון עד ליום 1.3.22 ואת שאר התשלומים עד 1 בחודש לכל חודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי. כמו כן הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך שלוש שנים מהיום אחרת יחויב בקנס המקסימלי הקבוע בחוק. הנאשם יחתום על ההתחייבות עד ליום 1.2.22.

11. הנאשם מופנה למזכירות בית הדין לקבלת שוברים ולחתימה על ההתחייבות.

12. זכות ערעור כדין.

13. לאור בקשת הנאשם מהיום גזר הדין יישלח בדואר.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.